

تحلیل زمانی مکانی رژیم بارندگی شمال غرب ایران

طیبه نامداریان

کارشناس ارشد دانشگاه شهید بهشتی

دکتر حسن لشکری

دانشیار دانشگاه شهید بهشتی

هوشمنگ قائمی

استاد بازنشسته سازمان هواشناسی کشور

انحراف معیار بدست می‌آید. براساس استاندارهای بین‌المللی اگر میزان ضریب تغییرات بالای ۳۰ درصد باشد الگوی نیمه بیابانی بوده و قابلیت اعتماد بارش آن کم است و بالای ۴۰ درصد الگوی بیابانی حاکم است.
(d) شاخص دهک‌ها (Decile index)

روش دهک‌ها به عنوان یک شاخص هواشناسی جهت پایش خشکسالی توسط گیبس و ماهر (Gibbs & Maher) (۱۹۶۷) در استرالیا انتخاب و مورد استفاده قرار گرفت. در این روش مقادیر توزیع بارش به وقوع پیوسته از کوچکترین تا بزرگترین مقدار مرتب شده در یک دوره طولانی به ۱۵ بخش تقسیم می‌شود. هر یک از این بخش‌های یک دهک نامیده می‌شود. دهک اول معرف مقدار بارشی است که از ۱۵ درصد بارش کمتر باشد. دهک پنجم یا میانه مقدار بارشی است که از ۵۰ درصد بارش‌ها تجاوز نمی‌کند. جدول شماره ۱ طبقه‌بندی شدت خشکسالی را براساس این شاخص نشان داده است:

جدول ۱: شاخص گیبس و ماهر (دهک‌ها)

طبقه‌بندی دهک‌ها	توصیف وضعيت
خشکسالی شدید	دهک ۱-۲
خشکسالی متوسط	دهک ۳-۴
نرمال	دهک ۵-۶
ترسالی متوسط	دهک ۷-۸
ترسالی شدید	دهک ۹-۱۰

پیشینه تحقیقات

تورگز (۱۹۹۶) شاخص‌های مکانی و زمانی تغییرات بارش سالانه ترکیه را در یک مجموعه از تغییرات اقلیمی بررسی کرده است. در این پژوهش وی روندهای طولانی مدت، نوسانات و تغییرات سال‌های خشک و مرطوب را برای کل ترکیه تحلیل نموده است. همچنین وی جهت شناخت شاخص‌های مکانی تغییرات بارش، ۷ ناحیه بارندگی را مشخص نموده است. استیفان و همکارانش (۱۹۸۸) الگوهای مکانی و زمانی بارش اسپانیا را مطالعه کرده‌اند که جهت این الگوهای از تحلیل‌های آماری و همچنین تحلیل مؤلفه‌های اصلی و توابع تجربی متعدد استفاده نموده‌اند. مسعودیان (۱۳۷۷) تغییرات زمانی و مکانی بارش ایران را مطالعه نمود و نتیجه گرفت که توالی مقادیر میانگین بارش سالانه ایران تصادفی است و توزیع زمانی بارش در ایران نیمه متتمرکز است و با حرکت از شمال به جنوب مقدار شاخص یکنواخت توزیع زمانی بارش کاهش می‌یابد و روابط بارش-

شناخت رژیم بارش کشور و پراکندگی مکانی و زمانی آن می‌تواند زمینه بهتری برای برنامه‌ریزی مناسب در جهت مقابله با خسارات و کاهش اثرات نابهنجاری‌های منابع آب باشد. در پژوهش حاضر به منظور تعیین شاخص‌های مکانی و زمانی بارش و تغییرات آن ازداده‌های ماهیانه و سالیانه ۲۲ استگاه سینوپتیک در طی دوره آماری ۱۹۸۶-۲۰۰۵ استفاده شده است. (جدول شماره ۲ موقعیت جغرافیایی استگاه‌ها را نمایش می‌دهد) تحلیل‌ها نشان می‌دهد که با توجه به میانگین‌های بارش استگاهی بارش ۲۰ ساله شمال غرب ایران ۳۵۴ میلی‌متر و ضریب تغییرات بارش ۰/۲۶، چولگی ۰/۳۹، و پخته ۰/۰۸ است. بررسی‌ها نشان داد سامانه‌های باران‌زاکه منطقه را مورد تهاجم قرار می‌دهند با توجه به موقعیت جغرافیایی استگاه‌ها اثرات متفاوتی ایجاد می‌کند.
وازگان کلیدی: شاخص‌های مکانی و زمانی بارش، ضریب تغییرات بارش، چولگی، پخته.

مقدمه

به سبب دسترسی آسان و فراوان به داده‌های بارش، تحلیل رژیم بارندگی در هر منطقه به آسانی انجام‌پذیر است. اگر چه مقادیر بارندگی یکی از بی ثبات‌ترین متغیرهای آب و هوایی به خصوص در مناطق خشک به شمار می‌آید ولی بارش‌های جوی در واقع مهمنترین متغیری است که تغییرات آن به طور مستقیم در رطوبت خاک، جریان‌های سطحی و آب‌های زیرزمینی و... بازتاب می‌یابد. بدین جهت تحلیل داده‌های بارندگی شاخص خوبی جهت مطالعه رژیم بارندگی بویژه در تعیین خشکسالی و ترسالی است. با توجه به مباحث مطرح شده در بالا شاخص‌های مختلفی جهت مطالعه رژیم بارندگی ارائه شده است.

(الف) شاخص میانگین بارندگی بلندمدت به عنوان یک عدد آستانه است که مقادیر بارندگی در زمان‌های مورد مطالعه نسبت به آن سنجیده و ارزیابی می‌شود.

(ب) انحراف معیار^(۱)، چولگی^(۲)، پخته^(۳) از دیگر شاخص‌هایی است که به مطالعه تغییرات حول مرکز می‌پردازند. چولگی برای استگاه‌هایی که از روند نرمال پیروی می‌کنند کوچکتر است. این پارامتر توزیع بارش را نشان داده هر چه مقدار آن کوچکتر باشد رژیم بارش یکنواخت‌تر است.

(ج) ضریب تغییرات: میزان ضریب تغییرات برای استگاه‌هایی که بارش کمتری دارند افزایش می‌یابد و از تقسیم میانگین بلندمدت بارش بر

بارش آن ۶۰ روز در سال ۱۹۹۹ می‌باشد. با توجه به میانگین بارش ۲۰ ساله و میانگین تعداد روزهای بارش ۲۰ ساله ایستگاه سردشت دیده می‌شود که به ازاء هر روز بارانی به طور متوسط ۹/۵ میلی متر باران ریزش کرده است. علت باران زیاد سردشت را می‌توان موقعیت Wird Wardsid یاد کرد. دانست به طوری که توده‌های وروودی به ایران حجم زیادی از بارش خود را ابتداء در این منطقه و مناطق هم‌جوار با آن فرو می‌نشانند. کمترین میانگین بارندگی ایستگاهی در منطقه شمال غرب ۱۹۷ میلی متر متعلق به ایستگاه جلفا است که در شمالی‌ترین نقطه منطقه در نزدیکی رودخانه ارس و در ارتفاع ۷۱۰ متری واقع شده است. ضریب تغییرات بارش این ایستگاه ۳۳٪ است که نشان می‌دهد از قابلیت اعتماد خوبی برخوردار نمی‌باشد. حداقل میانگین بارندگی ایستگاهی در جلفا ۳۲۴ میلی متر در سال ۲۰۰۴ و پایین‌ترین میانگین بارش سالیانه جلفا ۹۴ میلی متر مربوط به سال ۱۹۹۶ می‌باشد. ضریب چولگی جلفا ۰/۲۹ است که نشان می‌دهد بارش این ایستگاه از توزیع نرمال پیروی می‌کند. اختلاف بالاترین بارش سالیانه با میانگین ایستگاه با میانگین ۱۰۳ میلی متر و اختلاف کمترین بارش سالیانه با میانگین ۱۲۶ میلی متر است. اختلاف دو مقدار فوق حدود ۲۳ میلی متر است که نشان دهنده چولگی اندکی به راست است. با توجه به این که این ایستگاه دارای میانگین بارش قابل توجه و مقدار بارش قابل ملاحظه‌ای نبوده از طرفی ضریب تغییرات آن بالای ۰/۳۰ می‌باشد لذا از لحاظ کشاورزی نمی‌توان به آن اعتماد داشت. بارش جلفا از اکثر شروع شده در ماه‌های زانویه و فوریه اندکی کاهش یافته و مجدداً در ماه مارس و آوریل افزایش می‌یابد. حداقل بارش آن هم در ماه می است لذا می‌توان اذعان داشت که بارش جلفا پاییز و بهاره است. از مجموع ۲۰ سال آماری ایستگاه جلفا ۹ سال دارای بارش بالای میانگین و ۱۱ سال بارش زیر میانگین بوده است. پخش یا کورتیسیس جلفا ۰/۶۷ است که نشان می‌دهد تغییرات بارش آن چندان زیاد نمی‌باشد. میانگین روزهای بارش جلفا ۸۰ روز است. حداقل روزهای بارش جلفا ۱۰۵ در سال ۱۹۸۶ و حداقل روزهای بارش ۶۴ روز در سال ۱۹۹۹ است. با توجه به میانگین بارش ۲۰ ساله و میانگین تعداد روزهای بارش ۲۰ ساله این ایستگاه دیده می‌شود که به ازاء هر روز بارانی به طور متوسط ۲/۵ میلی متر باران ریزش کرده است.

ضریب چولگی: بالاترین ضریب چولگی در سطح منطقه ۱/۲۴ می‌باشد که به ایستگاه خلخلال با میانگین بارش ۳۸۸ میلی متر تعلق دارد. ضریب تغییرات بارش خلخلال ۰/۲۳ است که از قابلیت اعتماد خوبی برخوردار می‌باشد. بالاترین میزان بارش در ایستگاه خلخلال ۶۶۴ میلی متر در سال ۱۹۸۸ و پایین‌ترین مقدار بارش این ایستگاه ۲۴۱ میلی متر مربوط به سال ۱۹۸۹ می‌باشد. اختلاف بین بالاترین بارش سالانه این ایستگاه با میانگین ۲۷۶ میلی متر و اختلاف بین حداقل و میانگین ۱۴۷ میلی متر می‌باشد که مقایسه تفاوت این دو (۱۲۸) نشان دهنده چولگی زیاد به راست است. بارش این ایستگاه از ماه اکتبر شروع شده تا اوخر ماه می ادامه می‌یابد. حداقل بارش آن هم در ماه آوریل می‌باشد. به عبارتی می‌توان اذعان داشت که بارندگی‌های بهاره ایستگاه خلخلال از شدت بیشتری برخوردار است. از

ارتفاع تنها در مکان‌های جغرافیایی مشخص معتبرند و خشکسالی‌های شدید روی گسترهای کوچک و با دوره‌های بازگشت بلند روی می‌دهد. علیجانی (۷۴) نقش کوههای البرز در توزیع ارتفاعی بارش را مطالعه نموده و نتیجه گرفته است نقش ارتفاع در میزان بارش دامنه شمالی منفی ولی در دامنه جنوبی مثبت است. ارتفاع در بارش دوره گرم دامنه شمالی نقش مهمی ندارد. فرج زاده و بابایی فینی (۱۳۸۲) با تقسیم‌بندی بارش‌های ایران به ۶ گروه نتیجه می‌گیرد که ارتباط بسیار نزدیکی بین رخدادهای مکانی و مقادیر متوسط بارندگی و رژیم بارندگی ۶ گانه وجود دارد و به نسبت کاهش مقدار بارندگی در کشور وسعت مناطق با رژیم خیلی خشک و خشک گسترش پیدا می‌کند. علاوه بر آن ضریب تغییرات بارندگی نیز طبق این چهارچوب کاهش می‌یابد. مناسب با آن میزان کم آبی در کشور وسعت پیدا می‌کند.

مواد و روش‌ها

اساس و پایه تحلیل و مطالعه رژیم بارندگی کشور بر مبنای به کارگیری آمار بارش ماهیانه و سالیانه می‌باشد. در این مطالعه ابتدا داده‌های بارش دوره آماری ۲۰ ساله (۱۹۸۶-۲۰۰۵) ۲۲ ایستگاه سینوپتیک و کلیماتولوژی منتخب از مرکز خدمات ماشینی سازمان هواشناسی کشور دریافت شد. در مرحله بعد جهت بازسازی داده‌ای ناقص و گپ‌های آماری موجود از روش بیشترین همبستگی خطی ایستگاه‌های مجاور استفاده شد و به روش تفاضل و نسبت‌ها اقدام به بازسازی گردید.

نتیجه گیری و بحث

میانگین بارش: (جدول شماره ۳ پارامترهای آماری مورد مطالعه را نشان می‌دهد) بررسی میانگین ۲۰ ساله مجموع بارندگی سالانه ایستگاهی شمال غرب نشان می‌دهد که بالاترین میانگین بارندگی ایستگاهی در این منطقه ۸۵۴/۸ میلی متر متعلق به سردشت می‌باشد. سردشت دارای ضریب تغییرات ۰/۲۵ است که از قابلیت اعتماد بارش بالایی برخوردار است. بالاترین مجموع میانگین بارش سالانه سردشت ۱۲۰۲ میلی متر در سال ۲۰۰۲ و پایین‌ترین آن ۵۰۵ میلی متر در سال ۱۹۹۰ است. ضریب چولگی بارش ایستگاه سردشت ۰-۵/۱۳ می‌باشد که دارای اندکی چولگی به چپ است و می‌توان گفت به نرمال نزدیک است. اختلاف بین بالاترین بارش سالانه این ایستگاه با میانگین ۳۴۷/۲ میلی متر و اختلاف کمترین بارش با میانگین ۳۵۰/۳ میلی متر می‌باشد که این دو اختلاف ۳/۱ (میلی متری) اندک بوده و نشان می‌دهد که میانگین تئوری و تجربی همخوانی خوبی با هم دارند. پخش یا کورتیسیس این ایستگاه ۰/۸-۰/۵ است که به نرمال نزدیک بوده و تغییرات بارش اندکی را نشان می‌دهد. بارش این ایستگاه از ماه اکتبر آغاز شده تا اوخر ماه می ادامه می‌یابد. به عبارتی سردشت در فصل پاییز، بهار و زمستان بارش قابل توجهی دارد.

میانگین تعداد روزهای بارش سردشت ۹۱ روز می‌باشد. حداقل روزهای بارش این ایستگاه ۱۲۴ روز در سال ۱۹۹۶ و کمترین تعداد روز

۲۰۰۱ است. با توجه به میانگین روزهای بارانی و میانگین بارش ۲۰ ساله مشاهده می شود که به ازاء هر روز بارانی به طور متوسط $7/9$ میلی متر بارش رُخ داده است. ضریب تغییرات برای ایستگاه هایی که بارش کمتری دارند افزایش می یابد و از تقسیم انحراف معیار بر میانگین بارش به دست می آید. چولگی پخشی ایستگاه هایی که میانگین بارش بیشتری دارند کوچکتر است. این پارامتر توزیع رژیم را نشان داده که هر چه تعداد آن کوچکتر باشد رژیم بارش یکنواخت است.

ضریب تغییرات: بالاترین ضریب تغییرات بارش ایستگاهی در این منطقه متعلق به ارومیه با مقدار ۳۵ است. میانگین بارش ارومیه $۳۱۱/۴$ میلی متر است. بالاترین مجموع میانگین بارش سالانه ارومیه $۵۷۹/۵$ میلی متر (سال ۱۹۹۴) و کمترین مجموع میانگین بارش سالانه آن ۱۶۷ میلی متر در سال ۲۰۰۵ دیده بانی شده است. چولگی بارش این ایستگاه $۱/۱۷$ است که نشان دهنده توزیع نرمال بارش می باشد. اختلاف بین حداکثر بارش سالانه با میانگین $۱۴۴/۵$ میلی متر و اختلاف بین حداقل بارش با میانگین $۲۶۷/۸$ میلی متر است که تفاضل این دو ۱۲۳ میلی متر می باشد که نشان دهنده چولگی زیاد به سمت راست می باشد. بارش ایستگاه ارومیه از ماه اکتبر شروع شده تا پایان ماه می ادامه می یابد. حداکثر بارش این ایستگاه در ماه آوریل و مارس می باشد. در طی دوره آماری ۲۰ ساله ($۱۹۸۶-۲۰۰۵$) ارومیه دارای ۸ سال بارش بالای میانگین و ۱۲ سال بارش زیر میانگین بوده است. ضریب کشیدگی ارومیه $۱/۱۶$ می باشد که نشان دهنده تغییرات بارش سالانه زیاد آن است. میانگین تعداد روزهای بارش سالانه ارومیه ۸۹ روز می باشد که بیشترین تعداد روز بارش آن ($۱۹۸۶-۲۰۰۳$) ۱۰۹ و کمترین تعداد روز ۷۰ روز سال ۱۹۹۹ است. با توجه به میانگین بارش ۲۰ ساله و میانگین تعداد روزهای بارش ۲۰ ساله ایستگاه گفت که به ازاء هر روز بارانی به طور متوسط $۳/۵$ میلی متر باران ریزش کرده است. پایین ترین ضریب تغییرات بارش ایستگاهی در شمال غرب متعلق به ایستگاه اهر با میزان $۰/۱۸$ می باشد. میانگین بارش اهر $۲۹۲/۳$ میلی متر است. بالاترین مجموع میانگین بارش سالانه اهر $(۴۱۱/۳)$ و پایین ترین مجموع میانگین بارش سالانه اهر $(۱۹۰/۷)$ (سال ۲۰۰۱) می باشد. چولگی بارش اهر $۰/۳۲$ است که چولگی کمی به راست را نشان می دهد. اختلاف بین بالاترین بارش سالانه این ایستگاه با میانگین ۱۱۹ میلی متر و اختلاف بین حداقل بارش با میانگین $۱۰/۱$ میلی متر است که تفاضل این دو برابر با $۱۷/۴$ است که نشان می دهد اندکی به راست چولگی داشته. لذا می توان گفت به نرمال نزدیک است یعنی میانگین تئوری و تجربی برحمنطبقاند. بارش در ایستگاه اهر از ماه اکتبر شروع شده و تا پایان ژوئن ادامه می یابد. حداکثر بارش این ایستگاه ۴۹ و ۴۵ در ماه می و آوریل می باشد. در طی دوره آماری اهر دارای ۱۰ سال بارش بالای میانگین و ۱۰ سال بارش زیر میانگین بوده است.

پخشی یا ضریب کشیدگی اهر $۱/۱۹$ است که به نرمال نزدیک می باشد و تغییرات بارش سالانه بسیار کم را نشان می دهد. میانگین تعداد روزهای بارش سالانه $۱۰/۸$ روز می باشد که بیشترین تعداد روز بارش آن ۱۳۸ در سال ۲۰۰۳ و کمترین تعداد روز بارش ۸۴ در سال ۱۹۸۹ است.

مجموع ۲۰ سال آماری ایستگاه خلخال ۱۱ سال بارش بالای میانگین و ۹ سال بارش زیر میانگین داشته است. پخشی این ایستگاه $۱۳/۴۸$ است که نشان دهنده شارپ بودن آن می باشد. یعنی تغییرات بارش سالانه آن زیاد می باشد. میانگین تعداد روزهای بارش سالانه خلخال ۹۶ روز است که حداکثر تعداد روزهای بارش ۱۲۷ روز در سال ۱۹۹۲ و حداقل تعداد روزهای بارش آن ۷۰ روز در سال ۱۹۸۹ است. با توجه به میانگین بارش ۲۰ ساله و میانگین تعداد روزهای بارش خلخال دیده می شود که به ازاء هر روز بارانی به طور متوسط ۴ میلی متر باران ریزش کرده است. قرارگیری خلخال در حاشیه کوه های طالش و تأثیر اقلیم خزری باعث تغییرات بارش این ایستگاه شده است. پایین ترین ضریب چولگی به ایستگاه خلخال پوشان مربوط می شود به میزان $۰/۴۴$ ، ایستگاه خلخال پوشان دارای میانگین بارش ۲۷۴ میلی متر است حداقل بارش این ایستگاه $۱۶۰/۳$ میلی متر در سال ۲۰۰۰ و حداکثر آن ۳۶۷ در سال ۱۹۸۶ است. ضریب تغییرات بارش این ایستگاه باز از قابلیت اعتماد خوبی برخوردار است. اختلاف بین حداقل بارش سالانه این ایستگاه با میانگین ۹۲ میلی متر و اختلاف بین میانگین با حداقل بارش ۱۱۴ میلی متر است. تفاضل این دو ۲۲ میلی متر است که اندکی چولگی کمی به چپ را نشان می دهد و می توان گفت نرمال است. بارش خلخال پوشان از ماه اکتبر شروع شده و تا پایان ماه می ادامه می یابد. حداکثر بارش این ایستگاه در ماه می است. از ۲۰ سال آماری این ایستگاه ۱۳ سال دارای بارش بالای میانگین و ۷ سال زیر میانگین بوده است. ضریب پخشی یا کورتیسیس خلخال پوشان $۰/۹۷$ است. میانگین تعداد روزهای بارش خلخال پوشان ۵۸ روز، بیشترین تعداد روزهای بارانی آن ۹۵ روز در سال ۱۹۸۸ و حداقل تعداد روزهای بارانی آن ۳۸ روز در سال ۲۰۰۰ است. با توجه به میانگین بارش ۲۰ ساله ایستگاه دیده می شود که به ازاء هر روز بارانی به طور متوسط $۴/۷$ میلی متر باران ریزش کرده است.

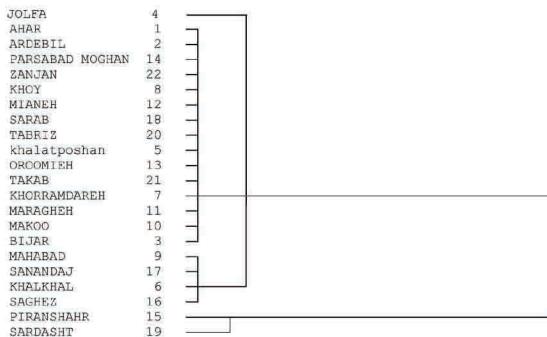
ضریب کشیدگی یا پخشی: بالاترین ضریب کشیدگی در سطح منطقه متعلق به ایستگاه خلخال با مقدار $۳/۴۸$ است. پایین ترین ضریب کشیدگی در سطح منطقه با میزان $۱/۲۴$ متعلق به ایستگاه پیرانشهر می باشد. پیرانشهر دارای میانگین بارش $۶۷۴/۹$ میلی متر است. ضریب تغییرات آن $۰/۲۹$ است که از قابلیت اعتماد خوبی برخوردار است. بالاترین بارش در پیرانشهر ۱۰۳۹ میلی متر در سال ۱۹۹۲ و کمترین آن $۳۹۷/۷$ در سال ۱۹۸۹ است. چولگی بارش پیرانشهر $۰/۲۴$ است که اندکی به راست چولگی دارد. اختلاف بین بالاترین بارش سالانه این ایستگاه با میانگین $۲۷۷/۲$ و $۰/۲۴$ میلی متر است که اختلاف بین میانگین بارش و حداکثر بارش $۳۶۴/۴$ میلی متر است که اختلاف این دو $۹۲/۲$ میلی متر) چولگی به راست را نشان می دهد. بارش پیرانشهر از ماه اکتبر آغاز شده و تا اوخر ماه می ادامه می یابد. حداکثر بارش آن هم در ماه فوریه و مارس است. به عبارتی می توان اذعان داشت بارش پیرانشهر زمستانه و بهاره است. از مجموع ۲۰ سال آماری ایستگاه پیرانشهر ۹ سال بالای میانگین بارش داشته و ۱۱ سال دارای بارش زیر میانگین بوده است. میانگین تعداد روزهای بارانی پیرانشهر ۸۵ روز است که حداکثر روزهای بارش آن ۱۰۹ روز در سال ۱۹۸۸ و حداقل تعداد روزهای بارانی ۶۵ روز در سال

جدول ۲: موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌های شمال غرب

ردیف	ایستگاه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع (متر)	نوع ایستگاه
۱	اهر	۴۷	۳۸	۲۶	سینوپتیک
۲	اردبیل	۴۸	۳۸	۱۵	سینوپتیک
۳	بیجار	۴۷	۳۵	۵۳	سینوپتیک
۴	جلفا	۴۵	۳۸	۴۵	سینوپتیک
۵	خلعت پوشان	۴۶	۳۸	۳	کلیماتولوژی
۶	خملخال	۴۸	۳۷	۳۸	سینوپتیک
۷	خرمدره	۴۹	۳۶	۱۱	سینوپتیک
۸	خوی	۴۴	۳۸	۲۳	سینوپتیک
۹	مهاباد	۴۵	۳۶	۴۶	سینوپتیک
۱۰	ماکو	۴۴	۳۹	۲۰	سینوپتیک
۱۱	مراغه	۴۶	۳۷	۲۴	سینوپتیک
۱۲	میانه	۴۷	۳۷	۲۷	سینوپتیک
۱۳	ارومیه	۴۵	۳۷	۳۲	سینوپتیک
۱۴	پارس آبادمغان	۴۷	۳۹	۳۹	سینوپتیک
۱۵	پیرانشهر	۴۵	۳۶	۴۰	سینوپتیک
۱۶	سقز	۴۶	۳۶	۱۵	سینوپتیک
۱۷	سنندج	۴۷	۳۵	۲۰	سینوپتیک
۱۸	سراب	۴۷	۳۷	۵۶	سینوپتیک
۱۹	سردشت	۴۵	۳۶	۹	سینوپتیک
۲۰	تبیز	۴۶	۳۸	۵	سینوپتیک
۲۱	تکاب	۴۷	۳۶	۲۳	سینوپتیک
۲۲	زنجان	۴۸	۳۶	۴۱	سینوپتیک

بارش منطقه ۹۱/۱ روز می‌باشد. حداکثر روزهای بارش منطقه ۱۱۸/۳ روز متعلق به ایستگاه ماکو و کمترین تعداد روزهای بارانی متعلق به خلعت پوشان با ۵۷/۷ روز است.

نمودار تحلیل خوشای منطقه شمال غرب

بررسی‌ها نشان می‌دهد که میزان بارانی که به ازاء هر روز بارانی در این منطقه ریزش کرده ۴ میلی‌متر است که حداکثر باران ریزش کرده متعلق به سردشت ۹/۴ میلی‌متر و حداقل باران ریزش کرده ۲/۴ میلی‌متر متعلق به ایستگاه تبریز است. شهرهای مهاباد- سنندج- سقز- پیرانشهر و سردشت دارای بارش روزانه بالای ۵ میلی‌متر می‌باشند.

با توجه به میانگین بارش ۲۰ ساله و تعداد روزهای بارانی می‌توان گفت که به ازاء هر روز بارانی در ایستگاه اهر ۲/۷ میلی‌متر باران ریزش نموده است. بررسی ایستگاهی شمال غرب کشور نشان می‌دهد که میانگین بارندگی شمال غرب (میانگین ۲۰ ساله مجموع بارندگی سالانه کشور ۳۵۴ میلی‌متر می‌باشد که از ۲۳ ایستگاه مورد مطالعه ۶ ایستگاه دارای بارش بیش از میانگین و ۱۶ مورد دارای بارش زیر میانگین هستند. حداکثر بارش در شمال کشور ۸۵۴/۸ میلی‌متر متعلق به ایستگاه سردشت و حداقل میانگین بارش مربوط به ایستگاه جلفا با ۱۹۷/۵ میلی‌متر می‌باشد.

ضریب تغییرات: بارش شمال غرب ۵۰/۲۶ است که نشان می‌دهد منطقه از قابلیت اعتماد بارش خوبی برخوردار است. از ۲۳ ایستگاه مورد مطالعه ایستگاه‌های جلفا- تکاب و ارومیه دارای ضریب تغییرات بارش بالای ۳۰ درصد هستند یعنی از قابلیت بارش کمتری نسبت به میانگین منطقه برخوردار هستند. بقیه ایستگاه‌ها هم دارای ضریب تغییرات زیر ۳۰ می‌باشند.

ضریب چولگی (Skewness): ضریب چولگی شمال غرب ۵۰/۳۹ است که تقریباً به میانگین نزدیک است و دارای چولگی اندکی به راست می‌باشد به عبارتی میانگین تئوری و تجربی تقریباً بر هم مطابق هستند.

ضریب کشیدگی (Kurtises): ضریب کشیدگی یا پخشی منطقه ۵۰/۰۸ است که نشان می‌دهد تغییرات بارش سالانه زیاد نیست. میانگین تعداد روزهای

جدول ۳: پارامترهای آماری منطقه شمال غرب

بررسی جدول دهک (جدول شماره ۴) بارش ۲۰ ساله ایستگاه‌های شمال غرب دوره آماری (۱۹۸۶-۲۰۰۵) نشان می‌دهد که سال‌های ۱۹۸۶-۱۹۹۳-۱۹۹۴-۲۰۰۴ برای منطقه سال‌های مرطوب و سال‌های ۱۹۸۹-۱۹۹۰-۱۹۹۹-۲۰۰۰-۲۰۰۱ سال‌های خشک بود. سال‌های ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ و ۱۹۹۱ و ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ و ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ و ۲۰۰۵ و ۲۰۰۳ و ۲۰۰۲ سال‌های نرمال بوده‌اند. متوالی ترین ترسالی در ایستگاه شمال غرب متعلق به سنتنچ با ۵ سال از ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۷ و متوالی ترین خشکسالی در ایستگاه بیجار با ۶ سال از ۱۹۹۸ تا ۱۹۹۲ رخ داده است، سال ۱۹۹۳ به حز بارس، آباد مغان که شاهد خشکسالی، متوسط بوده است.

بررسی ایستگاهی مجموع میانگین حداکثر و حداقل بارش در شمال غرب نشان می دهد که رخدادهای حداکثر و حداقل بارش در این منطقه با هم مطابقت ندارد. به عبارتی یک سال معین کلیه ایستگاهها دارای حداکثر بارش نبوده اند و یا در یک سال مشخص همه ایستگاههای شمال غرب خشک نو دهاند.

نقشه ۱: موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌های شمال غرب

جدول ۴: شاخص دهک بارش منطقه شمال غرب

ایستگاه	۱۹۸۶	۱۹۸۷	۱۹۸۸	۱۹۸۹	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	
اهر	۹	۵	۷	۶	۱	۷	۸	۳	۵	۶	۳	۹	۱۰	۸	۷	۱	۶	۷	۵	۹	۲
اردبیل	۱	۱	۷	۵	۴	۱	۷	۴	۸	۵	۳	۲	۸	۱۰	۱۰	۵	۵	۲	۷	۳	۱
بیجار	۹	۹	۶	۴	۲	۱	۴	۱	۴	۵	۷	۷	۱۰	۱۰	۶	۸	۳	۶	۸	۹	۹
جلفا	۹	۶	۱۰	۱۰	۶	۴	۲	۷	۲	۵	۱	۴	۹	۸	۵	۵	۳	۱	۷	۶	۹
خلعت پوشان	۱۰	۹	۸	۳	۸	۲	۱	۶	۵	۵	۵	۳	۹	۷	۷	۴	۱	۴	۱۰	۹	۹
خلخال	۱۰	۹	۸	۷	۳	۴	۱	۲	۵	۵	۳	۷	۸	۶	۴	۵	۱	۱۰	۹	۱۰	۱۰
خرمده	۹	۸	۴	۲	۳	۲	۷	۵	۹	۴	۱۰	۱۰	۷	۶	۱	۱	۵	۸	۹	۹	۹
خوی	۱۰	۸	۹	۷	۱	۴	۵	۲	۵	۳	۱	۹	۱۰	۴	۷	۳	۲	۸	۶	۱۰	۱۰
مهاباد	۴	۳	۱۰	۷	۸	۱	۲	۱	۵	۵	۵	۴	۹	۱۰	۸	۹	۲	۳	۶	۶	۴
ماکو	۱۰	۷	۱۰	۷	۲	۲	۵	۳	۵	۴	۵	۸	۹	۶	۶	۱	۱	۸	۴	۱۰	۹
مراغه	۸	۶	۶	۴	۶	۲	۱	۱	۵	۵	۵	۷	۱۰	۱۰	۷	۸	۲	۳	۹	۹	۸
میانه	۹	۴	۵	۵	۸	۲	۵	۱	۶	۵	۳	۱	۸	۱۰	۶	۹	۷	۲	۱۰	۳	۹
ارومیه	۹	۶	۶	۶	۸	۲	۳	۱	۲	۵	۵	۷	۱۰	۱۰	۸	۵	۳	۷	۹	۹	۹
پارس آباد مغان	۴	۹	۱۰	۱۰	۶	۳	۵	۳	۱	۵	۱	۸	۷	۲	۸	۹	۶	۴	۷	۹	۴
پیرانشهر	۹	۷	۸	۸	۶	۲	۵	۱	۳	۵	۴	۳	۸	۹	۱۰	۷	۴	۱	۶	۱۰	۹
سنندج	۷	۶	۵	۵	۸	۱	۲	۱	۵	۵	۴	۳	۱۰	۱۰	۹	۹	۳	۲	۸	۶	۷
سراب	۱۰	۸	۹	۶	۶	۱	۲	۵	۲	۵	۱	۶	۷	۹	۵	۳	۳	۴	۱۰	۴	۱۰
سردشت	۴	۹	۹	۱۰	۱۰	۴	۳	۲	۶	۵	۷	۸	۹	۸	۱	۲	۱	۶	۴	۶	۴
تبریز	۸	۵	۸	۴	۹	۳	۳	۴	۵	۵	۶	۱	۱۰	۱۰	۷	۶	۱	۲	۷	۹	۸
تکاب	۱۰	۷	۶	۵	۵	۱	۴	۱	۵	۵	۶	۲	۹	۹	۷	۸	۴	۲	۱۰	۸	۱۰
زنجان	۸	۷	۹	۴	۲	۷	۱	۴	۵	۶	۳	۱۰	۱۰	۶	۹	۲	۱	۵	۸	۸	۸

منابع و مأخذ

۱- سیمعی، محمود، ۱۳۶۳، «گزارش شماره ۷، مدل‌های آماری در تجزیه و تحلیل رژیم بارندگی ایران» سازمان هواشناسی کشور.

۲- علیزاده، امین، ۱۳۸۲، اصول هیدرولوژی کاربردی، انتشارات آستان قدس رضوی چاپ شانزدهم.

۳- غیور، حسینعلی و مسعودیان، سید ابوالفضل، بررسی مکانی رابطه بارش با ارتفاع در ایران زمین، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، تایستان ۱۳۷۵، دوره ۴۱، شماره ۲.

۴- بابایی فینی ام‌السلمه، فرج زاده منوچهر، (۱۳۸۲) شاخص‌های مکانی بارش و تغییرات آن در ایران، سومین کنفرانس منطقه‌ای تغییر اقلیم، ص. ۱۶۷.

۵- مسعودیان، سید ابوالفضل، بررسی نظام تغییرات زمانی مکانی در ایران زمین، رساله دکتری، دانشگاه اصفهان، بهار ۱۳۷۷.

۶- Gibbs,W.J& Maher,i,v1967,Rainfall deciles as drought indicators,bulletin no.48,melborn.

پی نوشت

۱- هرگاه انحراف معیاریه میانگین بلندمدت بارش نزدیک شود تغییرات بارش زیاد می شود و هرگاه فاصله انحراف معیاری میانگین زیاد شود تغییرات بارش کم می شود.

۲- چو لوگی ۵٪ نرمال است و تقارن را نشان می دهد. به عبارتی میانگین تئوری و تجربی برهم متنطبق است.

۳- پنجی ۱۰۰ مال است، زیر ۳ تغییرات بارش سالانه زیاد نیست، بالای ۳ شارب است. به عبارتی تغییرات بارش سالانه شدید است.

این مطلب بیانگر این مسئله است که سامانه‌های باران‌زاکه منطقه را

موردن تهاجم قرار می‌دهند با توجه به ارتفاعات و موقعیت‌های جغرافیایی ایستگاه‌ها اثرات متفاوتی را ایجاد می‌کنند. لذا همزمانی از نظر کمترین و

بیشترین بارش در ایستگاه‌ها رؤیت نمی‌شود. همچنین بررسی روزهای حداقل و حداقل بارش سالانه نیز نشان می‌دهد سال‌های پر باران الزاماً با

سال‌های با حداقل روزهای بارانی همراه نبوده و سال‌های خشک با حداقل روزهای بارانی همراه نبوده است. همان طورکه ملاحظه می‌شود شمال

غرب به ۴ بخش تقسیم شده و این تقسیم‌بندی کاملاً از موقعیت جغرافیایی منطقه پیروی می‌کند.

منطقه ۱- شامل پیرانشهر و سردشت است که در کناره غربی آذربایجان غربی واقع شده و از موقعیت WindWardsid برخوردار است.

منطقه ۲- سنندج، سقز، مهاباد نیز از شرایط مشابه منطقه ۱ برخوردار است. خلخال هم به دلیل بهره‌گیری از ارتفاعات طالش و تحت تأثیر خزر بودن

دارای شرایط مشابه با کردستان می‌باشد لذا در این گروه قرار گرفته است. منطقه ۳- شهر جلفا به دلیل ارتفاع خیلی کم و پست بودن از شرایط کاملاً متفاوت با سایر نقاط منطقه برخوردار می‌باشد.

منطقه ۴- سایر ایستگاه‌ها (شامل نواحی مرکزی شمال غرب) نیز در یک گروه قرار می‌گیرند.